

СТАНОВИЩЕ

от гл ас. д-р Венцеслав Георгиев Делов, катедра "Зоология и антропология" към Биологически факултет на СУ Св. Климент Охридски, в отговор на писмо съдържащо искане за становище от БЗДП (ИЗ/1000/175-012/01-06-05/

Постъпило в катедрата писмо съдържа искане за отговори на 5 въпроса. Становището по отделните въпроси е представено по-долу, със съответната номерация.

1. Via Pontica е известен като Черноморски прелетен път на птиците. Значението му за реещите се мигриращи птици (грабливи птици, щъркели и пеликани) е изключително важно. Тези птици не могат да преодоляват обширни акватории поради което, използват границата между водата и сушата. Там се образуват възходящи въздушни термики необходими за пасивния полет, характерен за тези видове. Черноморският прелетен път в България е от изключително важно значение световните популации на много видове грабливи птици като малък креслив орел, обикновен мишелов, осояд, късопръст ястреб и др. Същото важи и за розовия пеликан и белия щъркел. Не по малко е значението му за дъждъсвириците и пойните птици.
2. Черноморският прелетен път Via Pontica е вторият по значимост миграционен път в Европа.
3. Всички селища разположени по Българското черноморие и териториите между тях, по принцип се намират на Via Pontica.
4. Разполагането на ветрогенератори може да доведе до сблъсък и смърт на птици – такива случаи са известни в орнитологията. Рискът от такива инциденти зависи от степента на риск в съответната територия, типа на ветрогенераторите и начина на разположението им, наличие на подплашващи съоръжения и др. Съществено

значение играе и поведението на птиците – адаптивността на различните видове и традиционната приемственост в съответните популации. Във всички случаи е необходим предварителен мониторинг върху конкретната територия с продължителност най-малко 1 година. Електро-преносните кабели в рисковите зони трябва да са от подземен тип.

5. Ветрогенераторите могат да доведат до енергийни загуби на мигриращите птици, ако възпрепятствуват достъпа до традиционни места за стационаране по време на миграция и традиционни хранителни източници – влажни зони, колонии на лалугери и други гризачи служещи за храна на грабливите птици, ниви с пшеница използвани за храна от зимуващите гъски. Логично е, че за транзитните мигранти преодоляването на преграда с височина около 100 метра не би представлявало проблем, стига тя да се възприеме от птиците като препятствие, над което трябва да прелетят.

05.06.05

София

Изготвил:

/В. Делов/

Ръководител катедра

Декан:

